

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 214.218 van 28 juni 2011
in de zaak A. 189.695/XII-5557**

In zake: Paul DIRKS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
het Vrij Syndicaat voor het Openbaar Ambt-Groep Onderwijs
kantoor houdend te 1000 Brussel
Boudewijnlaan 20-21
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de HOGESCHOOL GENT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Dominique Matthys
kantoor houdend te 9000 Gent
Sint-Annaplein 34
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 13 september 2008, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van 2 juli 2008 van de raad van bestuur van de hogeschool Gent “betreffende de bevorderingen naar het ambt van hoofdlector voor de personeelsleden verbonden aan het Departement Bedrijfsmanagement Mercator, volgens dewelke [Paul Dirks] niet is bevorderd tot hoofdlector”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 188.992 van 18 december 2008 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

Verzoeker heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Arlette Van Hecke, Else Deneys, Lodewijk De Wilde, Anne De Geeter, Danny Schepens en Luc de Beul hebben een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De verzoeken tot tussenkomst zijn afgewezen bij beschikking van 16 maart 2009.

Eerste auditeur Diane Mareen heeft een verslag opgesteld.

Verzoeker en de verwerende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 14 juni 2011.

Staatsraad Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Verzoeker en advocaat Bram Van Acker, die loco advocaat Dominique Matthys verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Diane Mareen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker is voltijds vast benoemd lector aan de hogeschool Gent, departement Bedrijfsmanagement Mercator.

3.2. Op 4 juli 2007 keurt de raad van bestuur van de hogeschool Gent een reglement inzake bevordering van onderwijzend personeel voor het kalenderjaar 2007 goed. Blijkens de toelichting bij de beslissing van de raad van bestuur, gaat het om een eenmalige bevorderingsoproep, in afwachting van de uitbouw van een nieuw loopbaanbeleid voor het onderwijzend personeel en wordt er enkel bevorderd in de ambten van hoofdpraktijklector, hoofdlector en hoofd-docent.

Voor het departement Bedrijfsmanagement Mercator wordt het maximum aantal te bevorderen personeelsleden, uitgedrukt in voltijdse equivalenten (VTE), bepaald op één hoofdpraktijklector en twintig hoofdlectoren.

3.3. Op 17 september 2007 dient verzoeker, samen met meerdere gegadigden, zijn kandidatuur voor bevordering tot hoofdlector in.

3.4. In een verslag van 17 januari 2008 evalueert de departementale bevorderingscommissie de verschillende kandidaten aan de hand van zes in het reglement vooropgestelde beoordelingscriteria en de daarbij horende toetsingselementen.

Het besluit van de bevorderingscommissie omtrent verzoeker luidt:

“De heer Paul Dirks voldoet niet aan de nodige en voldoende voorwaarde om geschikt bevonden te worden voor bevordering tot hoofdlector aangezien hij niet op alle criteria minstens een appreciatie ‘voldoende’ heeft behaald. Hij heeft voor 5 criteria een appreciatie ‘onvoldoende’ bekomen. De bevorderingscommissie geeft bij consensus als conclusie het oordeel dat de heer Paul Dirks ‘nog niet geschikt’ is voor bevordering.”

Zestien kandidaten worden voorgesteld om wel “geschikt voor bevordering” te worden geacht.

3.5. De departementsraad neemt op 24 januari 2008 het advies van de bevorderingscommissie onverkort over, alleszins wat de beoordeling van verzoekers kandidatuur betreft.

3.6. Verzoeker stelt een “willig” beroep in tegen het voorstel van de departementsraad.

De departementsraad beslist verzoekers score voor één criterium te wijzigen naar “voldoende”. De departementsraad blijft echter van oordeel dat verzoeker “nog niet geschikt” is voor bevordering.

3.7. Op 2 juli 2008 valt de raad van bestuur van de hogeschool Gent het departementaal voorstel tot bevordering bij en bevordert hij twintig lectoren tot hoofdlector.

Verzoeker wordt niet bevorderd.

IV. Nadere precisering van het voorwerp

4. Zoals verzoeker het uitdrukkelijk bevestigt, vecht hij niet de bevordering van zijn collega's aan en komt hij enkel op tegen de bestreden beslissing in de mate dat hij daardoor niet werd bevorderd tot hoofdlector, omdat de “maximale benoemingen slechts 18,1 VTE [...] behelzen terwijl de maximale ruimte voorzien is op 20 VTE”.

V. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

5. In het eerste middel voert verzoeker de schending aan van het “reglement bevorderingen onderwijzend personeel 2007”. Verzoeker splitst het middel op in drie onderdelen.

Het eerste onderdeel luidt:

“11. Artikel 6, § 3, van het reglement bevorderingen onderwijzend personeel 2007 somt ‘de beoordelingscriteria en de niet-limitatieve lijst van toetsingselementen voor hoofdlector’ op.

De toelichting bij het reglement (stuk 2, pg. 3) verduidelijkt dat deze toetsingselementen slechts ‘oriënterend’ zijn:

‘Dit zijn elementen waaraan het dossier kan getoetst worden om te komen tot een appreciatie per criterium. De lijst met toetsingselementen is niet limitatief’.

Inderdaad eindigt elke opsomming van toetsingselementen in het bevorderingsreglement met ‘...’.

12. Het niet-limitatief karakter van de toetsingselementen blijkt verder duidelijk uit:

- de notulen van het hogeschoolonderhandelingscomité (cfr. citaat uit stuk 4) van 19 juni 2007:

‘om aan te duiden dat de ‘toetsingselementen’ een niet-limitatieve lijst is, wordt dit in de titel aangepast als ‘oriënterende’ toetsingselementen’;

- de toelichting bij het reglement bevorderingen onderwijzend personeel 2007 (stuk 2, pg. 4):

‘De kandidaten moeten voldoende tijd krijgen om hun dossier samen te stellen. Zij kunnen alle elementen en argumenten aanhalen op basis waarvan zij aantonen dat ze aan de criteria voldoen’;

- de toelichting bij het modeldossier voor kandidaatstelling zoals geciteerd door de departementsraad (stuk 9, pg. 2/16):

‘U bouwt uw dossier op met alle elementen en argumenten waarmee u kan aantonen dat u aan de criteria voor bevordering voldoet’.

13. Uit het verslag van de departementale bevorderingscommissie blijkt nu dat de oriënterende en niet-limitatieve toetsingselementen uit het reglement bevorderingen onderwijzend personeel 2007 wél als limitatief zijn opgesomd, hetgeen nu net niet was bedoeld door het betreffende reglement (dit is hierboven aangetoond).

Er wordt door de limitatieve toepassing van de toetsingselementen geen ruimte gelaten voor andere elementen die kunnen worden begrepen onder de criteria maar niet nadrukkelijk zijn opgesomd onder de voorbeelden van de te toetsen aspecten. In dit licht kunnen de kandidaten niet langer ‘alle elementen en argumenten’ aanhalen teneinde aan te tonen dat zij aan de criteria voor bevordering voldoen; zij zijn daarentegen volgens de visie van de departementale bevorderingscommissie strikt gebonden door de expliciet weergegeven toetsingselementen.

14. Deze werkwijze, zoals neergeschreven in het verslag van de departementale bevorderingscommissie, is in strijd met het reglement bevorderingen onderwijzend personeel 2007, waaruit (zowel uit de letterlijke bewoordingen als uit de toelichtende teksten) heel duidelijk kan en moet worden afgeleid dat de toetsingselementen niet-limitatief en slechts oriënterend zijn bedoeld.”

Het tweede onderdeel luidt:

“15. Het reglement bevorderingen onderwijzend personeel 2007 geeft duidelijk aan dat de beoordeling van de kandidaten dient te gebeuren (enkel en alleen) op basis van de regelmatig ingediende dossiers. De kandidaten kunnen zodoende zelf bepalen welke elementen zij (binnen het raam van de gestelde criteria) nuttig achten en wensen aan te brengen in het kader van de bevorderingsaanvraag.

Deze werkwijze is ook bevestigd in de toelichting bij het reglement:

‘De bevorderingscommissie zal de kandidaten niet interviewen maar zal a.h.v. de criteria de waarde van het kandidaatsdossier toetsen.

Voor alle criteria wordt, op basis van het volledige dossier dat door de kandidaat is ingediend, door de bevorderingscommissie een kwalitatieve en gemotiveerde appreciatie toegekend (...).’ (stuk 2, pg. 4).

Uit de verslaggeving van de werkzaamheden van de departementale bevorderingscommissie en uit de bestreden beslissing blijkt evenwel dat de bevorderingscommissie tevens andere en eigenstandig vergaarde informatie in rekening heeft gebracht door kennis te nemen van de recente studentenbevragingen en de aan de kandidaten toegewezen takenpakketten van de laatste 5 jaar:

Reglement Bevorderingen (stuk 2)	Verslag procedure - bestreden beslissing (stuk 3 - stuk 10)
Art. 4. De kandidaten voor bevordering worden verzocht om zich ten laatste op 03-09-2007 kenbaar te maken bij de sector personeel en dienen, op straffe van nietigheid, ten laatste op 20-09-2007 aangetekend of tegen ontvangstbewijs een dossier in bij de sector Personeel. (...) Art. 5. De dossiers van de kandidaten worden beoordeeld door een departementale bevorderingscommissie (...) Art. 6. (...) § 5. Voor alle criteria wordt, op basis van het volledige dossier dat door de kandidaat is ingediend, door de bevorderingscommissie een kwalitatieve en gemotiveerde appreciatie toegekend (...).	Naast de door de kandidaten ingediende dossiers, heeft de bevorderingscommissie ook inzage genomen in de recente studentenbevragingen en de aan de kandidaten toegewezen takenpakketten van de laatste 5 jaar.

Deze werkwijze, zoals aangehouden door de departementale bevorderingscommissie, is zodoende in strijd met het reglement bevorderingen onderwijzend personeel 2007.”

Het derde onderdeel luidt:

“16. De bestreden beslissing stelt dat bij de beoordeling van de criteria, zoals bepaald in het reglement bevorderingen onderwijzend personeel 2007, rekening is gehouden met de volgende factoren:

‘- De competenties van de personeelsleden die worden bevorderd in deze overgangsfase dienen in lijn te liggen met de strategische doelstellingen van de hogeschool Gent. In deze bevorderingsronde wordt een uitspraak gedaan over twee zaken:

- het personeelslid dat kan bevorderd worden, heeft voldoende kennis en ervaring opgebouwd;

- én zijn of haar potentieel wordt positief ingeschat om op een hoger niveau een voortrekkersrol op zich te nemen tot het behalen van de doelstellingen van de hogeschool Gent op vlak van onderwijs, onderzoek en dienstverlening en, indien van toepassing, beoefening van de kunsten.

- De criteria worden beschouwd in functie van de missie van de hogeschool Gent (B/RvB/2007/AB/0042): ‘De hogeschool Gent wil excelleren in onderwijs, onderzoek, dienstverlening en beoefening van de kunsten. Via de competenties van haar medewerkers en afgestudeerden en de valorisatie van haar onderzoek wil de hogeschool Gent een kritische, creatieve en open maatschappij bevorderen’.

- De criteria en toetsingselementen worden beschouwd in functie van de opleidingen van het departement bedrijfsmanagement Mercator. Voor de leden van het onderwijzend personeel die op meerdere departementen een opdracht vervullen, worden de criteria en toetsingselementen beschouwd in functie van alle opleidingen waarin ze betrokken zijn.’ (stuk 10, pg. 1-2).

Van deze drie factoren wordt in het reglement bevorderingen onderwijzend personeel 2007 enkel melding gemaakt van de eerste factor; de overige twee factoren zijn niet voorzien in het reglement.

17. In het licht van het voorgaande is het reglement bevorderingen onderwijzend personeel 2007 evenzo niet correct gehanteerd met betrekking tot de bevorderingsprocedure.”

Beoordeling

6. Het bevorderingsreglement bepaalt zes beoordelingscriteria en somt voor elk criterium een aantal toetsingselementen op. Dat die toetsingselementen, zoals omschreven in artikel 6, § 3, van het reglement van 4 juli 2007 “bevorderingen onderwijzend personeel 2007” van de hogeschool Gent, niet limitatief zijn, wordt niet betwist.

De enkele omstandigheid dat de departementale beoordelingscommissie zich in haar verslag - mogelijk zelfs strikt - heeft gehouden aan die niet-limitatieve toetsingselementen, bij wijze van voorbeeld opgesomd in het bevorderingsreglement, betekent evenwel op zich niet dat die werkwijze onwettig zou zijn. Het komt de beoordelingscommissie toe de dossiers aan de beoordelingscriteria te toetsen, waarbij zij over een - ruime - discretionaire bevoegdheid beschikt, ook wat de toetsingselementen betreft.

7. Waar verzoeker er op wijst dat de toelichtende documenten de kandidaten uitnodigen “alle elementen en argumenten” over te leggen waarmee zij kunnen aantonen dat zij aan de criteria voor bevordering voldoen, staat het aan verzoeker om concreet aan te geven in welke mate hij toetsingselementen heeft aangeleverd, andere dan die welke in het reglement zijn bepaald, die onterecht niet of niet in voldoende mate door die commissie werden geapprecieerd.

Verzoeker zet in het inleidend verzoekschrift echter niet uiteen welke (toetsings)elementen hij zou hebben opgenomen in zijn dossier die vervolgens door de bevorderingscommissie werden “genegeerd” of “veronachtzaamd”, wat vier van de zes te beoordelen en ook beoordeelde criteria betreft.

In het arrest nr. 188.992 van 18 december 2008 over verzoekers vordering tot schorsing heeft de Raad van State al geoordeeld dat het eerste middelonderdeel wegens de algemeenheid van de uiteenzetting ervan, alleen al om die reden niet ernstig is:

“Verzoeker geeft niet concreet aan in welke mate door hem aangeleverde toetsingselementen, andere dan deze die in het reglement zijn bepaald, niet of niet in voldoende mate door die commissie werden geapprecieerd. Het eerste middelonderdeel is om die reden alleen al niet ernstig.”

8.1. De Raad van State blijft ook ten gronde bij het oordeel dat wat verzoeker in het eerste onderdeel van het middel oorspronkelijk aanvoert, niet meer dan een blote bewering is.

8.2. In zijn memorie van wederantwoord tracht verzoeker dan wel één en ander meer concreet te “verduidelijken”.

Krachtens artikel 2, § 1, 3°, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, dient evenwel reeds het inleidend verzoekschrift tot nietigverklaring onder meer een uiteenzetting van de middelen te bevatten, dit wil zeggen een voldoende duidelijke uiteenzetting van de geschonden geachte rechtsregels of rechtsbeginselen, maar ook van de wijze waarop die schending zich concreet heeft voorgedaan.

Een grief die té vaag geformuleerd is in het inleidend verzoekschrift, kan niet worden bijgesteld door een breedvoerige uiteenzetting van het middel in de memorie van wederantwoord of in de laatste memorie. Dit toelaten staat elk doeltreffend verweer in de weg vanwege verwerende partij op het ogenblik van en in het geëigende processtuk, namelijk de memorie van antwoord, dat door het procedurereglement daarvoor is voorzien. Daarom moet het verzoekschrift naar eis van het algemeen procedurereglement de middelen bevatten. Er bestaat in de voorliggende zaak geen reden om van dit principe af te wijken, nu verzoeker het alsnog in de memorie van wederantwoord aangevoerde betoog aangaande de door de commissie beweerdelijk genegeerde toetsingselementen reeds in dat verzoekschrift had kunnen -en dus moeten- uitschrijven. Aan verzoeker waren immers reeds op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift de nodige stukken bekend, waaronder het advies van de bevorderingscommissie met de beoordeling van zijn dossier per criterium (stuk nr. 6 bij zijn inleidend verzoekschrift) en het verslag van de departementsraad van 29 mei 2008 (stuk nr. 9 bij zijn inleidend verzoekschrift), waarin zijn willig beroep wordt beoordeeld en waarin op uitgebreide wijze per criterium de toetsingselementen worden opgesomd, de door hem aangebrachte elementen van zijn bevorderingsdossier worden weergegeven, alsook de motivering voor de toegekende score in het advies van de bevorderingscommissie, de elementen van zijn willig beroep en de motivering van de behandeling en conclusie van dit willig beroep.

De slechts in de memorie van wederantwoord ontwikkelde verduidelijking is dan ook laattijdig en bijgevolg onontvankelijk.

8.3. Ten overvloede merkt de Raad van State op dat verzoeker daarenboven nalaat om minimaal aannemelijk te maken dat de beweerde veronachtzaamde elementen, mochten ze wel in aanmerking zijn genomen als afzonderlijke toetsingselementen, de negatieve beoordeling van zijn dossier op de andere wél getoetste toetsingselementen en bijgevolg de finale conclusie dat hij “nog niet geschikt is” voor bevordering aan het wankelen had kunnen doen brengen.

9. Voorgaande vaststellingen volstaan om het eerste onderdeel af te wijzen.

10.1. Wat het tweede onderdeel betreft, stelt verwerende partij terecht, zoals ook reeds in het schorsingsarrest nr. 188.992 van 18 december 2008 is vastgesteld, dat het aspect “uitkomst van studentenbevragingen” expliciet als toetsingselement opgenomen is in het reglement, namelijk onder criterium 1, “kwaliteit en kwantiteit van bijdragen aan onderwijs”. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat het bevorderingreglement geen ruimte zou laten om van die informatie inzage te nemen en ze in rekening te brengen.

10.2. Wat het aspect “de aan de kandidaten toegewezen takenpakketten van de laatste vijf jaar” betreft, beweert verzoeker enkel in het algemeen - en dan nog slechts in de memorie van wederantwoord - dat door rekening te houden met dit element afbreuk wordt gedaan aan zijn ervaring en anciënniteit. Hij concretiseert nergens welke vroegere ervaring en anciënniteit die in zijn voordeel zou uitvallen, de beoordelingscommissie dan wel ten onrechte over het hoofd zou hebben gezien. Dat de commissie beslist om “ook” inzage te nemen van de bedoelde takenpakketten “naast de door de kandidaten ingediende dossiers” toont voorts niet aan dat met de vroegere verdiensten die verzoeker zou hebben aangebracht in zijn dossier géén rekening is gehouden. Bij het criterium “externe zichtbaarheid” erkent de commissie trouwens dat verzoeker aantoon “over jarenlange ervaring te beschikken”. Zodoende geeft verzoeker niet aan in welke mate de beoordeling van dat element hem benadeeld heeft, noch hoe de inschatting van zijn dossier door de bevorderingscommissie daardoor werd beïnvloed.

In zoverre verzoeker in de memorie van wederantwoord stelt dat de door hem geprefereerde beoordelingscriteria, namelijk “anciënniteit” en “ervaring”, “luidens de rechtspraak medebepalende beoordelingscriteria zijn”, moet worden vastgesteld dat hij aldus niet alleen aan zijn grief een nieuwe wending geeft maar ook en vooral, dat hij deze kritiek al in het inleidend verzoekschrift kon aanbrengen. Zoals hiervoor al uiteengezet, is dergelijke aanvulling onontvankelijk.

Het tweede onderdeel wordt verworpen.

11. Wat het derde onderdeel betreft, is, zoals de Raad van State in het meer vermelde schorsingsarrest reeds vaststelde, de tweede door de bevorderingscommissie gehanteerde “factor” (de “missie” van de hogeschool Gent) niets meer dan een concretisering van de in de eerste “factor” vermelde “strategische doelstellingen” van verwerende partij. Wat de derde “factor” betreft, toont verzoeker niet aan dat hij benadeeld is door het feit dat zijn dossier werd beoordeeld “in functie van de opleidingen van het departement Bedrijfsmanagement Mercator”. Het is zelfs inherent aan een bevordering als deze dat de hogeschool de vooropgestelde bevorderingscriteria toepast in functie van de opleidingen van het departement waarvoor de bevorderde zal worden ingezet. Net het tegenovergestelde zou wettigheidsbezwaren doen rijzen. Ook het derde middelonderdeel is niet gegrond.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

12. In het tweede middel voert verzoeker de schending aan van het motiveringsbeginsel. Hij ziet die schending in het bijzonder gelegen in het feit dat de departementsraad, oordelend over zijn “willig beroep”, “wat betreft het criterium samenwerking en teamprestaties [...] niet repliceert op ook maar één van de elementen uit het beroepschrift van verzoeker. De conclusie van de departementsraad is woordelijk dezelfde dan die door de departementale bevorderingscommissie is geformuleerd vóór de indiening van het bezwaar”.

Door de eerder door de departementale bevorderingscommissie geformuleerde beoordeling woordelijk over te nemen, komt de departementsraad niet tegemoet aan de op hem rustende motiveringsverplichting: het besluit met betrekking tot het criterium samenwerking en teamprestaties reageert op geen enkel bezwaar dat door hem is aangebracht.

13. In de memorie van wederantwoord betoogt verzoeker dat hij in het kader van de beroepsprocedure nieuwe elementen heeft aangebracht, maar dat daarop binnen het raam van het “willig beroep” niet werd geantwoord.

14. In de laatste memorie argumenteert verzoeker nog dat, indien hij had kunnen rekenen op een correcte (het eerste middel) en onbevooroordeelde (het derde middel) evaluatie van zijn volledig kandidaatstellingsdossier, hij duidelijk kans maakte op een meer gunstige beoordeling voor alle criteria. Bovendien moet de onterechte quoterings voor het criterium “samenwerking en teamprestaties” niet per se worden omgezet in een beoordeling “voldoende” maar is ook een toekenning van de appreciatie “goed” of “zeer goed”, die volgens het bevorderingsreglement een score “onvoldoende” op een ander criterium zou kunnen compenseren, mogelijk.

Beoordeling

15. Artikel 7, § 2, van het bevorderingsreglement bepaalt:

“De nodige en voldoende voorwaarde om ‘geschikt’ bevonden te worden is voldaan indien voor alle criteria minstens een appreciatie ‘voldoende’ wordt behaald. Het personeelslid dat voor maximaal 2 van de criteria een appreciatie ‘onvoldoende’ heeft bekomen, kan gemotiveerd ‘geschikt’ worden bevonden op voorwaarde dat voor minstens 2 van de andere criteria een appreciatie ‘goed’ of ‘zeer goed’ wordt behaald.”

Verzoeker scoort, na de behandeling van zijn bezwaren door de departementsraad, alleen voor het eerste en het vijfde criterium “voldoende” en voor de overige vier criteria “onvoldoende”.

Zelfs in de veronderstelling dat de gegrondverklaring van het tweede middel hem een betere score - zelfs “goed” of “zeer goed” - zou kunnen opleveren voor dat derde criterium, blijft verzoeker nog geconfronteerd met drie “onvoldoendes”, terwijl het reglement er maximaal twee toelaat, en komt hij dus nog niet voor bevordering in aanmerking.

Verzoeker heeft bijgevolg geen belang bij dit middel indien hij er niet minstens in slaagt ook met betrekking tot de hem toegekende scores een ander wettigheidsbezwaar te doen aannemen. De bespreking van het eerste en het derde middel wijst uit dat verzoeker hierin mislukt.

16. Het tweede middel kan bijgevolg niet tot de gevraagde nietigverklaring leiden.

C. Derde middel

Uiteenzetting van het middel

17. In een derde middel voert verzoeker de schending aan van “het onpartijdigheidsbeginsel *juncto* het motiveringsbeginsel”. Volgens verzoeker zouden meerdere getuigen hebben kunnen vaststellen dat één lid van de departementsraad, die het voorstel tot al dan niet bevorderen formuleert aan de raad van bestuur, in de loop van de bevorderingsprocedure met één van de kandidaten gesprekken zou hebben gevoerd die betrekking hadden op de bevordering. De betreffende kandidaat werd door de bevorderingscommissie als ongeschikt bevonden maar werd, na bezwaar, wel geschikt bevonden door de departementsraad.

18. In de memorie van wederantwoord repliceert verzoeker dat hij geen bewijzen kan aanleveren en dat ook al is de departementsraad een collegiaal beslissend orgaan, elk van de leden uiteraard enige inspraak heeft bij de besluitvorming. Dit geldt ook voor het student-lid zodat er sprake is van een schijn van partijdigheid. Het nadeel voor verzoeker bestaat er in dat hij minder of minstens ongelijke kansen heeft op bevordering. Het vermoeden van partijdigheid wordt nog versterkt doordat de departementsraad het niet nodig heeft geacht om de raad van bestuur in kennis te stellen van het incident. De beslissing van de raad van

bestuur is zodoende niet deugdelijk gemotiveerd omdat de advisering vanwege de departementsraad onvolledig en onzorgvuldig is gebeurd.

19. In de laatste memorie blijft verzoeker er bij dat er zich *in casu* een schijn van partijdigheid heeft gemanifesteerd doordat een collega-kandidaat lopende de bevorderingsprocedure gesprekken heeft gehad met één van de leden van de departementsraad waarna de kandidaat “plots” door die raad geschikt is bevonden voor bevordering, zelfs zonder dat hij bezwaar had ingediend. Het is volgens verzoeker duidelijk dat de betreffende persoon moest worden bevorderd ten nadele van andere kandidaten, waaronder verzoeker, wiens kandidatuur bijgevolg bewust en met voorbedachten rade (ten minste in hoofde van één van de leden van de departementsraad) negatief is beoordeeld. Het nadeel van verzoeker bestaat er dan uiteraard in dat hij minder (of minstens ongelijke) kansen heeft gehad op bevordering, nu geweten is dat niet alle kandidaten kunnen worden bevorderd (maximaal 20 VTE).

Beoordeling

20. In het schorsingsarrest nr. 188.992 van 18 december 2008 oordeelt de Raad van State over dit middel als volgt:

“Zelfs als zou aangenomen moeten worden dat het betrokken lid van de departementsraad een schijn van partijdigheid in verzoekers zaak zou hebben gewekt, dan nog moet vastgesteld worden dat verzoeker geen enkel concreet gegeven bijbrengt dat aantoonst dat de partijdigheid van dat ene lid [...] ten nadele van verzoekers zaak een invloed heeft of kan hebben gehad op de overige leden van de departementsraad. Verzoeker maakt evenmin aannemelijk dat daardoor de motiveringsplicht zou zijn geschonden”.

Ook ten gronde blijft de Raad van State er bij dat verzoeker niet aantoonst dat de departementsraad zijn dossier “bewust en met voorbedachten rade” negatief zou hebben beoordeeld. Voorts, waar verzoeker beweert dat hij daardoor minder kansen heeft gehad op bevordering, nu maximaal 20 VTE kandidaten konden worden bevorderd, bevestigt hij nochtans zelf ten aanzien van de partijen die een verzoekschrift tot tussenkomst hadden ingediend in het kader van de huidige procedure, dat de maximale benoemingen slechts 18,1 VTE (voltijds

equivalent) behelsden, zodat hij wel nog had kunnen worden bevorderd zonder dat de andere bevorderingen hierdoor op het spel hoefden te worden gezet.

21. Het derde middel is evenmin gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 28 juni 2011, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	wnd. kamervoorzitter,
Geert Van Haegendoren,	staatsraad,
Pierre Barra,	staatsraad,
bijgestaan door	
Frank Bontinck,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Frank Bontinck

Johan Lust